Anul VI — Sibiiu, Mercuri 8/20 Februarie 1889 — Nr. 30

ABONAMENTELE

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare ḑi de lucru

INSERȚIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refusă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un numĕr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiiu, 7 Februarie st. v.

O scire telegrafică din Praga ne spune, că organul cechic de acolo „Hlas Naroda“ anunță într'un articol al seu, că este de sine înțeles, că schimbările ce se vor face în dieta Ungariei la proiectul de lege militară vor trebuì făcute ulterior și în parlamentul austriac. Ceea-ce se va hotărî în Ungaria relativ la limba maghiară și cea croată, va trebuì sĕ se hotărască și în Austria relativ la limbile cechică, poloneză, ruteană, slovenă și română.

Este vorba de unul și același lucru în ambele părți ale monarchiei. Prin urmare este foarte natural, că organul de publicitate foarte competent al poporului cechic numesce lucru de sine înțeles, că ceea-ce se hotăresce într'o parte sĕ se hotărască și în ceealaltă.

Și totuși ce deosebire! Ca-și-când în Ungaria s'ar vorbì numai două limbi, precând în Austria afară de cea germană mai sûnt încă cinci alte limbi de sine stătătoare și egal îndreptățite.

Nu presupunem, că organul cechic n'ar scì despre existența Românilor, Sêrbilor, Slovacilor și Rutenilor din Ungaria. Nu-'i facem nici imputarea, că nu ține cont despre existența lor și nu pretinde și pentru limbile naționalităților considerarea, pe care o află de sine înțeleasă relativ la limbile naționalităților din Austria.

Concetățenii nostri din ceealaltă parte a monarchiei au sĕ-'și vadă de treburile lor, și nu sûntem în drept a pretinde, ca ei sĕ se lupte și pentru interesele noastre.

Dar' avem sĕ luptăm noi. Avem sĕ constatăm cel puțin, că stăpânirea liberalismului unguresc în curênd va avè sĕ înregistreze cu o nedreptate mai mult, dacă asupra limbii, în care vor avè sĕ facă voluntarii examenul de oficeri în reservă, se va hotărî în chipul intenționat, adecă așa, ca tinerii, care nu posed la perfecțiune limba germană, sĕ aibă voe a folosì în rĕspunsurile lor limba maghiară sau croată, dar' pe cea română, slovacă, sêrbească etc. nu.

Proiectul de lege, așa cum a fost compus în ministerul comun de rĕsboiu, a vorbit în mult discutatul §. 25 numai de limba germană, ca limbă oficială a armatei, și de limba maternă a examinanḑilor. Dar' șoviniștilor părinți ai patriei unguresci nu le-a plăcut această disposițiune dreaptă, care într'o formă consideră pe fiecare cetățean al patriei de ori-și-ce limbă. Ei nu voesc sĕ scie, că există naționalități în Ungaria, nu nici chiar atunci, când este vorba, ca floarea naționalităților, tinerimea lor inteligentă, sĕ-'și facă pregătirea pentru a-'și putè vĕrsa sângele întru apĕrarea patriei comune.

Până acuma armata austro-ungară n'a făcut nici o deosebire între naționalități. Ea a considerat numai aptitudinile ostașului și n'a întrebat ce limbă vorbesce. Dar' aceasta nu se unesce cu sentimentul de dreptate al politicilor maghiari și de aceea au făcut gălăgie, până-când au obținut concesiunea, ca în loc de „limba maternă“ sĕ se pună „limba maghiară sau cea croată“.

Vor venì acum și politicii austriaci și vor pretinde, ca și la ei în loc de generalitatea „limba maternă“ sĕ se pună cu numele toate limbile egal îndreptățite ale statului. Dar' aici se vor pune toate, precum fiii tuturor naționalităților sûnt datori a da contribuția de sânge.

De ce nu poate fi așa și în Ungaria? De ce ceea-ce este drept și echitabil într'o parte a monarchiei stăpânite de același suveran nu poate fi drept și echitabil și în ceealaltă? De ce interesele armatei comune, respective ale apĕrării monarchiei n'ar fi tot acele și dincoace și dincolo?

Pentru-că acolo stăpânesce sentimentul dreptății, precând dincoace spiritul șovinismului și intoleranței naționale ne face sĕ suferim și sĕ punem pe rĕbuș nedreptate preste nedreptate.

Mare este Dumneḑeu și meșter este — șovinismul maghiar. Se va face și această nedreptate nereclamată de nici o necesitate afară de intoleranța politicilor maghiari.

Și ce vom face noi în fața ei? Vom constata că nedreptate este, vom protesta contra ei și o vom pune lûngă celelalte, al căror numĕr acuși este nesfîrșit!

Alta nu putem face deocamdată, căci factorii statului unguresc nu țin nici cel mai mic cont de noi. În parlament noi nu avem loc, ear' dacă ne-ar venì gândul sĕ facem pe strade fie și numai a ḑecea parte din agitația făcută de Maghiari față cu legea militară, n'ar avè statul ungar temniți care sĕ ne încapă.

Protestăm deci prin unicul mijloc ce ne-a mai rĕmas, cum ne-a mai rĕmas, pe calea publicisticei, contra nedreptății vĕdite ce ni-se face, și vom suferì consecuențele ei, căci învețați sûntem sĕ suferim și avem trainica nădejde, că se va umplè odată și cupa suferințelor noastre.

De altmintrelea consecuențele acestei nedreptăți nu vor fi atât de grele, precum își închipuesc poate politicii maghiari. Tinerii nostri inteligenți, care vin în posiția de a face anul de voluntari și examenul de oficeri în reservă, sûnt oameni culți, și ca atare este indispensabil sĕ poseadă limba germană cel puțin în mĕsura nu prea mare, în care o reclamă interesele serviciului în armata comună. Vor face deci examenul în limba germană, ear' la casul excepțional, că vre-unul n'ar scì nici atâta memțesce, tot îi mai rĕmâne expedientul, deși împreunat cu jertfe și chieltueli, ca sĕ-'și facă serviciul militar într'o garnisoană din Austria, unde va fi considerată și limba lui ca și cea maghiară și ca fiecare limbă din monarchie.

Și astfel, precum prin nici una, nici prin această nedreaptă mĕsură nu vor contribuì șoviniștii maghiari la desnaționalisarea noastră.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiiu, 7 Februarie st. v.

Agitațiunea în contra proiectului militar.

Conductul de protest din capitala Ungariei a decurs, se ḑice, în ordine exemplară. Numai asupra numĕrului mulțimii demonstrante nu sûnt în curat încă raportorii ḑiarelor din Budapesta. Acel numĕr variază dela 40—80.000. Vre-o câteva ḑeci de mii vor fi fost, dar' cu anevoie credem, că a treia parte din locuitorii capitalei sĕ fi luat parte la conduct. În fruntea demonstranților au stat patruḑeci deputați opoziționali, între care contele Gabriel Károlyi, Dionisie Pázmándy, baronul Ivor Kaas, Gabriel Ugron, Géza Polónyi etc. De pe balconul dela localitățile clubului opoziațional au vorbit către mulțime Acațiu Beöthy și Coloman Thály. Actrița Blaha încă a fost împărtășită de ovațiuni decătră demonstranți. Înaintea clubului partidului liberal, mulțimea a strigat „Abzug-uri!“ la adresa guvernului și a ministrului-prețedinte Tisza. Pe cheul Dunării în fața castelului regal, mulțimea a sloboḑit steagurile la pămênt și a strigat însuflețite „Éljen-uri!“ la adresa Regelui! Înaintea statuei lui Petőfi s'a cântat imnul național. Pe piața Kalvin s'au ars mai multe exemplare din ḑiarele „Nemzet“ și „Borszem Jankó“ și abia seara târḑiu s'au deșertat stradele de oameni. Demonstrațiunea a avut loc sub scutul poliției.

Darea în judecată a ministerului Brătianu.

Cetim în „Pester Lloyd“ dela 18 Februarie n.: Primul atac al opozițiunii conservatoare din camera României, în cestiunea dării în judecată a ministerului Brătianu, a fost respins. Maioritatea în contra acestei propuneri nu a fost mare; ea a consistat dintr'un singur vot, dar' în sfîrșit tot a fost maioritate. Caracteristic pentru felul de luptă al conservatorilor este faptul, că atât Blaramberg, cât și Catargiu au fabricat un punct de acusațiune în contra lui Brătianu din perderea Basarabiei după pacea de Berlin, afirmând, că Rusia nu a fost deloc necredincioasă față cu România, ci a pus mâna pe Basarabia după o înțelegere comună cu Brătianu, care era atunci ministru-prețedinte. Această tactică e foarte șireată; ea înegresce pe Brătianu și spală totodată și pe Rusia. Dar' înaintea judecății istoriei ea nu va exista. Din contră, toate evenimentele din anii 1876—1878 dovedesc până la evidență, că Rusia a întrat în rĕsboiu cu intenția hotărîtă, de a acuira Basarabia, că cu toate aceste a silit pe România a coopera și că meritele, pe care 'și-le-a câștigat armata română la Plevna, le-a plătit cu aceea, că a persistat pentru cedarea Basarabiei și a oferit României în schimb Dobrogea. Aceste fapte sûnt istorice, și dacă conducĕtorul conservator ilustrează lucrul altfel, spre a-'și îmbrăca filo-rusismul într'o manta patriotică, această încercare de sigur nu-'și va avè efectul dorit, de a duce în rătăcire pe poporul românesc.

Complot contra regelui Milan.

Corespondentul din Belgrad al ḑiarului „Daily News“ scrie următoarele: „În toate cercurile politice de aici a causat o adûncă impresie scirea despre un complot ce s'ar fi urḑit contra persoanei regelui, complot despre care chiar dînsul personal a aflat cum și în ce scop s'a organisat. Aceasta este causa, pentru care s'au întrerupt negociațiunile cu radicalii în privința formării unui cabinet. Sûnt probe despre culpabilitatea mai multor șefi radicali în acest complot.

Din dieta Ungariei.

Mai reproducem tot după „Neues Pester Journal“ și descrierea ședinței dela 16 n. l. c.

Ear' avem sĕ raportăm la acest loc lucruri surprinḑĕtoare din prima noastră cameră. Au fost în decursul ședinței de astăḑi pătrare de oară întregi fără scandaluri, pătrare de oară în care domnii s'au purtat ca legislatori comuni și au pertractat în liniște și cu obiectivitate legea militară. Fost-a istoveala după scenele de ieri, sau liniștea dinaintea furtunelor viitoare? La început plana o plictiseală în adevĕr binefăcĕtoare asupra onoratei case. Dar' sĕ nu lăudăm nici o ședință înainte de încheiere.

Cu liniștea olimpică a ḑeilor tunători mai mici și mai mari s'a sfîrșit, când a venit la rînd §-ul 14, așa numitul „paragraf constituțional“. Grosul deputaților, care povestiau prin couloir-e în dragă voe, a umplut sala, când ministrul-president Tisza s'a ridicat sĕ facă drumul cel greu la Canossa. În tăcerea generală a casei a început sĕ explice, că și astăḑi este convins, că paragraful nu conține altceva, decât ce a conținut și legea cea vechie, dar' pentru liniștirea spiritelor s'a hotărît sĕ se învoească la modificările cerute.

Opoziția a întimpinat această declarațiune cu întreruperi ironice, ear' stânga extremă 'și-a început încercările sale de obstrucțiune. Fiindcă propunerea lui Tisza, subscrisă în calitate de deputat, era ceva cam complicată, ea a cerut tipărirea ei și amânarea desbaterii până Luni. Tisza s'a învoit cu aceasta, dar' atunci s'a sculat contele Apponyi și a declarat, că sciindu-se de mai multe ḑile de ce modificări e vorba, se poate continua pertractarea încă astăḑi. Această prevenire cavalerească a primit-o dreapta cu murmur de aprobare, ear' stânga extremă zăpăcită a cedat, și desbaterea asupra §-lui s'a continuat.

Juristul cel mai eminent al opoziției moderate Emeric Hódossy a dat lui Tisza lovitură după lovitură spre gaudiul stângei întregi. A ḑis, că acesta tractează ca pe o lapalie îngrijirile constituționale, care au ținut națiunea de sĕptĕmâni întregi în agitație, ear' acuma face sĕ apară ca o cestiune personală, ceea-ce a dus în deplinire voința neînfrântă a națiunii.

Ministrul-president se simția foarte rĕu în decursul acestei vorbiri, după formă excelentă, ear' după conținut corosivă ca leșia. Ar mai fi fost sĕ urmeze multe vorbiri, dar' desbaterea s'a întrerupt, mai fiind de resolvat 5 interpelațiuni relative la cravalele de strade.

A venit deci poliția pe tapet, și opoziția nu 'i-a lăsat nici un fir de pĕr întreg. Cu deosebire în decursul filipicei pasionate a baronului Kaas s'au întêmplat scene furtunoase.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Laocoon.

De **Gotthold Ephraim Lessing.**

Traducere de

Lucreția Suciu.

(Urmare.)

XI.

„Caylus asemenea greșesce cu indicațiile ce le dă pictorilor pentru poesiile lui Homer“.

Și contele Caylus se pare că pretinde dela poeți sĕ-'și împodobească ființele închipuirii cu atribute alegorice. Contele se pricepea mai bine la pictură decât la poesie.

Dar' în opera, în care își exprimă această pretensie, am găsit motive sĕ fac observații mai întinse; din aceste însemn aici ce este mai esențial, avênd în gând o mai bună judecare a lor.

Contele este de părerea, că artistul se cuvine sĕ cunoască mai de aproape pe Homer, pe cel mai mare poet pitoresc, aceasta a doua natură. El îi arată ce material bogat și încă nefolosit îi oferă istoria tratată de poetul grec, pentru zugrăviri foarte excelente; și că executarea va trebuì sĕ-'i succeadă cu atât mai complet, cu cât se va putè ținè mai strict, și de cele mai mici împregiurări indicate de poet.

În sfatul acesta se amestecă așadar' dupla imitație deosebită mai sus. Pictorul sĕ nu imiteze numai ce a imitat poetul, ci sĕ imiteze cu tot aceleași trăsĕturi; el sĕ nu folosească pe poet numai ca pe un simplu povestitor, ei ca pe un poet.

Imitația de al doilea soiu micșorează foarte mult valoarea poetului; pentru-ce nu o micșorează și pe a artistului? Dacă mai naainte de Homer ar fi existat o serie de tablouri, cum o scoate Caylus din el, și dacă noi am scì, că poetul 'și-ar fi scos opera din aceste tablouri: nu ar perde el nemărginit de mult din admirația noastră? Cum se întêmplă, că artistului nu-'i detragem nimic din cinstea noastră, și dacă el nu face altceva, decât exprimă prin figuri și colori vorbele poetului?

Motivul se pare că-i acesta. La artist ni-se pare executarea mai grea decât invenția; la poet din contră, executarea ni-se pare mai ușoară, față cu invenția. Dacă Virgil ar fi împrumutat lănțuirea lui Laocoon și ficiorilor sei dela grupă, atunci meritul, ce-'l prețuim ca cel mai mare și mai greu în acest tablou al lui, 'i-ar lipsì și 'i-ar rĕmânè numai cel mai neînsemnat. Căci a produce mai ântêiu lănțuirea aceasta în închipuire, este mult mai important, decât a o exprima prin vorbe. Din contră, dacă artistul ar fi împrumutat dela poet această înlănțuire, în gândul nostru el tot ar avè destul merit, cu toate-că 'și-ar perde meritul invenției. Căci expresia în marmoră este nemărginit mai grea decât expresia prin vorbe; și dacă cumpĕnim invenția cu executarea, totdeauna sûntem aplecați sĕ-'i iertăm la una cât socotim că am primit prea mult din ceealaltă.

Sûnt chiar casuri, unde pentru artist e mai mare meritul de a imita natura prin mijlocirea imitației poetului, decât fără de ea. Pictorul ce ne înfățișază un peisagiu frumos după descrierea unui Thomson a făcut mai mult decât cel-ce o copiază deadreptul după natură. Acesta își vede modelul în față; celalalt atâta trebue sĕ-'și încoarde fantasia, până ce crede că-'l vede înaintea sa. Acesta face ceva frumos din impresii vioaie, sensuale, celalalt representațiile șovăitoare și slabe ale unor semne arbitrare.

Cât este de naturală bunăvoința de a-'i ierta artistului meritul invenției, tot atât de natural a trebuit sĕ se născă la el și oarecare rĕceală față cu ea. Căci vĕḑênd el, că invenția nici-când nu va fi partea lui strălucită, că lauda lui cea mai mare depinde de executare, 'i-a devenit indiferentă întrebarea, de este ea nouă sau vechie, dacă a fost folosită odată, sau de mai multe-ori, dacă este a lui sau a altuia. El a rĕmas pe terenul ângust al motivelor puține, și mai cunoscute și publicului, și 'și-a folosit invențiositatea la schimbări în ce era deja cunoscut, la gruparea nouă a obiectelor vechi. Aceasta este ideea ce o leagă tratatele despre pictură de cuvêntul invenție. Căci deși ele o împărțesc chiar în pitorească și poetică, nici cea poetică nu are de scop o producție a motivului, ci simplu întocmirea sau expresia. Este invenție, dar' nu o invenție a întregului, ci a singuraticelor părți și a posiției lor. Este invenție, dar' de acel soiu mai neînsemnat ce 'l-a recomandat Horațiu poeților tragici.

„Și tu mai bine ai dramatisa cântecul homeric, decât ai oferì mai ântêiu necunoscute, ne mai povestite până aci“.

'I-a recomandat am ḑis, nu 'i-a poruncit. 'I-a recomandat-o fiind mai ușoară, mai comodă, mai rodnică; dar' nu a poruncit pentru-că ar fi mai bună, mai nobilă.

Într'adevĕr poetul are un favor mare, când tractează o istorie cunoscută, caractere cunoscute. El poate trece cu vederea sute de nimicuri reci, care de altfel ar fi indispensabile pentru înțelegerea întregului; și cu cât este înțelesul mai repede de ascultător, cu atât mai mult le poate deștepta interesul. Acest avantagiu îl are și pictorul, când îi cunoascem motivul, când dela ântêia privire îi înțelegem intenția și părerea întregei sale compoziții, când deodată îi vedem persoanele și vorbind, și auḑim și ce vorbesc. Dela ântêia privire depinde cel mai mare efect; și dacă aceasta ne silesce sĕ meditĕm și sĕ chibzuim obosindu-ne, pofta noastră de a ne impresiona se rĕcesce; ca sĕ ne rĕsbunăm în contra artistului neînțeles, ne înăsprim față cu expresia, și vai de el dacă a jertfit frumseța pentru ea! Nu mai găsim atunci nimic ce ne-ar putè îndemna sĕ zăbovim înaintea operei sale; ce vedem nu ne place și ce ar trebuì sĕ gândim nu scim.

Și acum sĕ sumăm ambele împregiurări: ântêia, că invenția și noutatea motivului nu-i nici pe departe ce e mai de căpetenie din ce pretindem dela pictor; a doua, că un motiv cunoscut favorisează și ușurează efectul operei sale; și eu cred, că pricina, pentru care el se hotăresce atât de rar sĕ folosească motive noue, nu o vom căuta, cum face contele Caylus, în comoditatea ori în nesciința artistului, ori în greutatea părții mechanice a artei, care 'i-ar pretinde pentru sine toată sîrguința și toată vremea; pricina va fi altfel motivată mai adûnc, și poate-că ce ni-s'a părut la început că este o mărginire a artei, o știrbire a plăcerii noastre, vom fi aplicați sĕ lăudăm acum drept o cumpĕtare înțeleaptă a artistului și folositoare nouĕ înșine. Nici nu mĕ tem că experiența mĕ va da de rușine. Pictorii îi vor mulțumì contelui pentru buna lui voință, dar' cu greu se vor folosì de el așa de des, cum așteaptă el. Cu toate aceste daca s'ar întêmpla așa ceva, preste o sută de ani ar trebuì sĕ vină alt Caylus, care sĕ ne aducă de nou aminte de motivele vechi și sĕ readucă pe artiști la terenul, unde alții au cules înaintea lor lauri nemuritori. Ori sĕ pretindem dela public sĕ fie tot așa de instruit ca și specialistii în cărțile lor? Sĕ cunoască toate scenele istorice și povestite ce pot da o icoană frumoasă? Conced, că artiștii ar fi făcut mai bine sĕ folosească dela Rafael încoace, în loc de Ovid pe Homer, drept manual. Dar' fiindcă nu a fost așa, sĕ lăsăm publicul în drumul seu și sĕ nu-'i amărîm plăcerea mai mult decât trebue sĕ fie, ca sĕ fie ce vrea sĕ fie.

Protogenes zugrăvise pe mama lui Aristoteles. Nu sciu cât îi va fi plătit filosoful pentru aceasta. Dar' el 'i-a dat un sfat ori drept plată, ori preste plată, și sfatul a fost cu mult mai prețios decât plata. Căci eu nu-'mi pot închipuì că sfatul seu ar fi fost o simplă lingușire. El a cumpĕnit trebuința artei de a fi înțeleasă de toți și 'l-a sfătuit sĕ zugrăvească faptele lui Alexandru; fapte de care pe atunci vorbia toată lumea și pentru care el putea prevedè, că nici posteritatea nu le va uita. Dar' Protogenes nu a fost destul de așeḑat sĕ asculte de acest sfat; un fel de trufie, ḑice Plinius, și un fel de desfrên artistic

Kaas a sfătuit să nu se iriteze poporul până la extrem și a susținut, că studenții n'au comis nici o faptă ilegală. Deputatul și profesorul dela politechnic Iónás a strigat, că totuși s'au întêmplat furtișaguri, ceea-ce a scos din piele pe cei din stânga extremă. Din larma colosală se auția vocea de bombardon a tribunului Polónyi, care joacă rol atât de mare la demonstrațiuni, și vocea penetrantă din fistula neastêmpĕratului conte Gábor Károlyi. Publicul de pe galerie a crețut, că trebue să contribue și el, și a strigat „rușine!“ și alte cuvinte de indignare.

Dreapta a făcut pe presidentul atent la aceasta, după care dl Péchy a provocat publicul să se rețină dela aprobări sau desaprobări, căci dacă nu, va ordona evacuarea galeriei. Kaas a sfîrșit între aplausele stângei cu asigurarea, că va apĕra cu trup și suflet tinerimea patriotică contra atacurilor ilegale.

Interpelantul următor Busbach a luat-o cu totul pe altă coardă. El a cerut dela guvern mĕsuri mai eficace contra turburătorilor păcii, pe care între aplausele dreptei și între contrațicerile stângei 'i-a condamnat. După-ce a mai provocat Polónyi spre gaudiul oposiției partidul guvernamental să arangeze și el o contrademonstrație, dacă crede că mișcarea este numai artificială, a început Szederkényi să se indigneze pentru prigonirea inocenței numite Zoltan Takáes, conducĕtorul studenților, și a cerut drept satisfacție destituirea căpitanului suprem.

După aceea s'a ridicat baronul Orczy, și cu o nonșalanță teribilă, ca-și-când puțin 'l-ar durè capul de toate aceste, a rĕspuns cumulativ la toate interpelațiile, că el a ordonat poliției să fie moderată și echitabilă, dar' dacă nu vor înceta turburările, va trebui să facă us de mijloace mai drastice.

Stânga extremă, se înțelege, n'a fost mulțumită cu acest rĕspuns, oposiția moderată 'l-a luat spre sciință, dar' cu reservă, ear' maioritatea 'l-a luat — se înțelege — fără nici o reservă spre sciință. Nu-i vorbă, bine își petrec părinții patriei!

Corespondența macedoneană
a „TRIBUNEI“.

Perlepe, 2/14 Februarie 1889.

La Sibiiu.

În vara anului trecut s'a reînființat consulatul englez din Monastir, și ca vice-consul s'a trimis un tinĕr cunoscĕtor de limbile locului, anume Șiplei.

Dl Șiplei la început avea nisce idei și cunoscințe aproape exacte despre poporațiunea Peninsulei-Balcanice în ceea-ce privesce pe Români, așa d-lui însuși la sosirea d-sale în Perlepe, când 'i-am și făcut cunoscința, susținea despre neexistența Grecilor în localitățile noastre și totodată desaproba meschinele operațiuni ale prelaților din imperiul turcesc spre a grecisa lumea; îndată însĕ ce a sosit la Monastir, dl Șiplei nu mai este cel de mai nainte în causa Românilor, ideile sale ce-'și adusese 'i-au sburat și au fost înlocuite prin altele grecisate, cu un cuvênt, dl Șiplei a devenit deocamdată grecoman, vom vedè până în urmă cu ce se va alege.

Se vede, că pe la Scutari în Albania, unde a fost de mai nainte, și prin Bosnia n'a fost în contact cu archierei și episcopi greci, ca sĕ-'i întoarcă creerii sei pe dos. Îndată însĕ ce a sosit la Monastir, metropolitul cu slugarnicii grecomani n'au perdut din vedere de a-'i presenta omagiile lor și de a se recomanda de Greci cu tot ținutul Monastirului. Dl Șiplei, dominat de pasiunea de a fi bun prieten cu metropolitul și aristocrația grecomană, a preferit mai bine a devenì însuși grecoman decât a vedè lucrurile în adevĕrata lor stare.

Când 'l-am întrebat după câtva timp, că de ce 'și-a schimbat așa de repede convingerile sale de mai înainte? Ce 'l-a făcut să se convingă altmintrelea?

Apoi de! dicea, domnii de aici îmi spun, că a fost odată în vechime Greci, dar' că în urmă venind Romanii, le-au răpit limba gecească și au înlocuit-o prin cea romană, dându-'mi asemenea și nesce exemple cu nisce Greci din Asia-mică, care astădi vorbesc turcesce.

Așa 'i-s'a spus dlui Șiplei, și d-lui a crețut și s'a convins de cele narate de grecomani, fără a căuta a-'și da bine seama bine despre caracterul, datinile și moravurile Românilor din Macedonia, Tesalia și Epir, care sûnt foarte deosebite de cele ale Grecilor.

Apoi chiar grecomanii din Monastir sau din alte localități de prin pregiur nu simpatisează cu neamul grecesc decât în aparență, și aceasta dacă o fac, adecă se dau de Greci, causa este, că prefer a trece mai bine sub statul grecesc decât sub cel bulgar. Dar' toată opera lor se resumă cum și cum ar mărì contingentul aparent al Grecilor în Macedonia, ca această provincie să fie moștenită de Greci.

Dl Șiplei mai dice, că în raporturile d-sale nu spune anume de care naționalitate sûnt locuitorii din Monastir sau din alte părți, decât pe cei din Monastir îi numesc Vlahofoni, pe cei din Bucovo, un sat în apropiere de Monastir, Bulgarofoni și așa mai încolo, după limba pe care o vorbesc locuitorii.

Am dis, că chiar grecomanii cei mai de frunte nu simpatisează în adevĕratul sens cu Grecii, probe despre aceasta sûnt multe, dar' mĕ mărginesc la un fapt ce a avut loc nu de mult.

În orașul curat românesc Crușova era o familie de frunte și grecomană înfocată. Fiica grecomanului suferia de scrofule, ca să o vindece, a fost dusă la Atena la căutarea unui tinĕr doctor, care se însărcinase să o vindece, cu condițiunea însĕ să 'i-o dee în căsătorie; la început cu toții consimt, însĕ îndată-ce fu fata vindecată, fata grecomanului n'a primit cu nici un preț să fie măritată după un Grec, și întorcêndu-se în Crușova, 'și-a luat pe un negustător român de bărbat.

Fetele păstorilor din Tesalia cu bucurie se mărită mai bine după un păstor, decât după vre-un aristocrat grec, și câte exemple mai sûnt de felul acesta!

Voiu revenì. *Meciu Bon.*

CORESPONDENȚA
„TRIBUNEI“.

Oravița, în Februarie 1889.

(Reflexiuni asupra balului femeilor române din Oravița.) Acest bal, arangiat în folosul „Reuniunii femeilor române“, care, precum se scie, are înaltul scop de a întemeia o școală de fete, a reușit preste toată așteptarea. N'am așteptat un asemenea succes, din causă că, precum s'a publicat și în această foaie, a fost amânat, ear' de altă parte drumurile sûnt înfundate de omet, dedesubt cu nămol. Acest bal, deși abia a doua-oară se dă, an și acum, a câștigat renumele primului bal în Oravița, ceea-ce nu este lucru mic, unde se arangiază baluri de elită ca cel al societății de gimnastică, al reuniunii femeilor germane, al reuniunii germane de musică și cântări, al „Aranykör“-ului (kultur-egylet). Farmecul balului femeilor române iată ce este: veselia neprefăcută, cu toate aceste în sfera bunului gust, așa că și străinii își petrec la noi mai bine; damele fiindcă ficiorii nostri joacă, nu stau sarbedi cu mânile în șolduri în mijlocul salei; ear' bărbații străini la damele noastre nu întimpină prefăcĕtoria vană, care în loc să te încălțească, te sleiesce.

Apoi varietatea jocurilor; rog pe oricine a-'mi arĕta o programă a jocurilor ca cea de aseară: „Ardeleana“, „Wals“, „Quadril“, „Romana“, „Csárdás“, „Mazur“, „Kols“, „Polca“, „Hora“, „Galop“, „De doi“, „Pe picior“, „Dunărinca“, „Măzărica“. Jocuri românesci 7 specii, jucate cu un farmec, căruia nici cei bĕtrâni nu putuse resista. Hora o joacă toți străinii cu deosebită predilecțiune, nici n'am vĕdut-o așa corect jucată nicăirea. „Romana“ abia în anul acesta s'a luat în programă, dar' s'a executat în forma ei originală, după-ce s'au ținut mai multe repetiții. A plăcut prea mult și a făcut efect. Două surprinderi ne-au preparat zelul și devotamentul damelor arangiatoare: un nou quadril compus pe motive românesci de domnișoara Livia Vuia și ordinul de dans ce a primit drept suvenir fiecare jucătoare: simplu, dar' elegant.

Economia este cea mai pronunțată caracteristică a femeilor din Oravița, astfel că lumea străină, care vine la balul nostru, se miră, cum se poate: sală decorată în toate unghiurile cu flori și plante verdi exotice, musica cea mai bună, presenturi pentru jucătoare, din tot ce e mai frumos și mai elegant — și spesele să fie mai mici ca la toate celelalte baluri? La noi nici-odată nu întrece suta de florini erogatele. Astfel apoi se poate, că precând „Aranykör, gimnastică etc. au deficit, noi punem pentru scop câteva sute de fiorini profit. — Acest bal are și însemnătatea sa culturală. Cine a luat parte la balurile românesci din Oravița cu câțiva ani mai nainte și va face comparație între cele de atunci ceea-ce vede acum în balul femeilor române, numai acela își poate face o idee despre capabilitatea culturală a Românului. Grosul tineretului de ani este dintre meseriași. Ei bine, să vedi fete și ficiori de meseriași cu ce gust se îmbracă, cu ce eleganță dansează, cât de frumos vorbesc românesce, cât spirit chiar la domnișoare — n'ai dice, că toate aceste figuri drăgălașe mâne le poți găsì sufulcate la lucrătoare sau desfăcênd marfa în prăvălie. În salon dansează cu grație, în cor cântă de te încântă, pe scenă joacă ca cele mai bune diletante și acasă muncesc din greu. Sûntem mândri de așa generațiune, mândri mai vîrtos, căci bufani și frătuți sûnt toți Românii verdi, în care cultura nemțească mereu s'a înfiltrat în talentul românesc.

Inteligența de aici are mare rĕspundere pentru conservarea acestor bune calități, acestor capitale morale și intelectuale. Trebue ca toate elementele: meseriași, comercianți, proprietari și inteligenți de carte să se grupeze ca o turmă în timp de vifor spre a se apĕra pe sine și a păzì massa mare, trupina noastră: poporul. Păstorul e inteligența academică bisericească și mireană; ea are să dee tonul, dar' are și mare rĕspundere, dela care nimenea nu se poate sustrage. — În curênd despre altele. *Bănățeanul.*

CRONICĂ.

Manuscriptele Principelui de Coroană Rudolf. Consiliul comunal al Vienei are de gând, cum află „E— tt“, să adune toate manuscriptele fostului Clironom din opul „Monarchia austro-ungară în cuvinte și tablouri“, pentru-ca să le pună în museul istoric. Dar' fiindcă lucrul acesta s'ar putè cu greu îndeplini, consiliul comunal a hotărît, ca să adune cel puțin capitolele referitoare la Viena. Museul militar din Viena de asemenea s'a rugat de Maiestatea Sa Monarchul, ca să poată primì câteva manuscripte care tractează despre miliție.

*

De ale bisericii ort. or. sêrbesci. Comitetul congresului bisericesc sêrbesc a ținut din 28—31 Ianuarie nou mai multe ședințe sub presidiul nou denumitului administrator patriarchal Vasilian Petrovici, episcopul Neoplantei. Acest comitet a luat conclusul, ca atât telegrama ministrului președinte, prin care s'a sistat ori-și-ce activitate a comitetului până la denumirea administratorului, cât și notificarea ministerială despre denumirea administratorului să se subștearnă la timpul seu congresului național-bisericesc spre a decide el în merit. — Mai departe sinodul episcopesc a comunicat comitetului, că pe viitor candidații de profesori la institutul teologic din Carloviț au să-'și facă studiile teologice prescrise la facultatea teologică ort. orientală din Cernăuți.

*

Cas de moarte. Iosif Fericeanu, profesor și catechet la gimnasiul român din Brasov, a rĕposat la 5/17 Februarie, după un serviciu de 26 de ani.

*

Reuniunea de patinagiu. Mâne, Mercuri, va avè loc a doua festivitate mare pe ghiață, cu iluminare și decorațiune. Capela musicală va cânta dela 7 până la 8 și $^1/_2$ oare seara.

*

Părechia regală română se așteaptă, după-cum împărtășesce „Levant Herald“, la un eveniment familiar îmbucurător. Dacă Dumnedeu va dărui pe regina Elisaveta cu un ficior, aceasta ar fi un eveniment foarte important, deoare-ce prin aceasta s'ar asigura succesiunea directă la tron. Diarele din România nu aduc până acum nimic în această privință, și de aceea înregistrăm și noi scirea de mai sus cu toată reserva.

*

Sesiunea ordinară a academiei române se va deschide în 7 Martie st. n.

*

Noua propunere pentru darea în judecată a ministerului Brătianu sună astfel: Subsemnații representanți ai națiunii, avênd în vedere dispositiunile legii asupra responsabilității ministeriale, propunem darea în judecată a ministerelor Ioan Brătianu sau a ministrilor anume responsabili din cabinetele Ioan Brătianu pentru următoarele motive: 1. Că prin virimente de fonduri și violări ale principiilor legii contabilității au comis malversațiuni. 2. Că prin meșteșugiri polițenesci, prin amenințări și brutalități materiale, făcênd chiar întrebuințare de forța publică, au încercat să împedece, au terorisat și turburat întrunirile publice garantate cetățenilor prin articlele 5 și 26 din constituțiune. 3. Că în diua de 15 Martie 1888 sanctuarul representanței naționale a fost usurpat și violat din ordinul guvernului de puterea judecătorească, care a prefăcut localul ședințelor în cabinet de instrucțiune, substituind procurori și judecători de instrucție poliției interne și externe a adunării, visitând pupitrele și buzunarele mandatarilor națiunii. Că tot cu acea ocasiune s'a ridicat și arestat arbitrar și fără autorisațiunea prealabilă a camerei doi representanți ai națiunii sub pretext de crimă vĕdită. 4. Că au exercitat printr'un sistem de bande de rĕufăcĕtori plătiți din fondurile publice acte de violență și de brutalitate contru diariștilor din oposițiune, mergênd până a-'i maltrata și a le devasta localurile. 5. Că au întins curse și au urzit cu rea credință în contra cetățenilor curagioși acusațiuni calomnioase, născocind complicități și comploturi imaginare. 6. Că luând rusfeturi și percepênd o dare, fără-ca ea să fie consimțită de camere, au căutat să-'și sporească averea sub denumirea de recompensă civică, silind astfel pe funcționari întreprindĕtori si furnisori statului să se înscrie cu sume însemnate. Că cu ocasiunea rĕscumpĕrării drumurilor de fer Strusberg, ca și cu ocasiunea băncii naționale și rĕscumpĕrării drumurilor de fer Constanța—Cernavoda s'au făcut cu complicitatea guvernului de unii din oamenii partidului inițiați în negociări afaceri personale însemnate.

Această propunere va venì la discuțiune Joi înaintea camerei din România.

*

Boulanger în Budapesta. „Egyetértés“ primesce din Paris împărtășirea, că generalul Boulanger va merge în Martie la Italia, și întorcêndu-se, se va oprì în Budapesta.

*

Despre Românii din Albania. La ultima ședință publică a „Societății de geografie“ din Paris s'a cetit un memoriu trimis de Faveyrial, misionar și profesor de limba franceză la gimnasiul românesc din Bitolia în Macedonia. Memoriul tractează despre Românii din Albania.

*

Încoronarea unui poet. Cel mai bĕtrân dintre cei mai buni poeți moderni ai Spaniei, Josue Zorilla, va fi în scurtă vreme încoronat de principe al poeților. Zorilla a împodobit literatura Spaniei cu opere adevĕrat naționale scrise în limbă poporală. Sĕrbarea încoronării se va face în vechiul palat al Califilor din Alhambra. Vor fi invitați 10.000 de oameni. Coroana lui Zorilla va fi lucrată din aurul cules în albia rîului Duero, din provincia Granada, de unde e născut poetul. Între poeții moderni care trăesc, afară de Zorilla, numai bĕtrânul Tennyson în Anglia e poet încoronat. Tennyson a primit coroana pentru „Idile regesci“, un ciclu de povesti poporale engleze.

*

Delphi vêndut. Vechia locuință a celui mai vechiu oracol elin, Delphi, astădi un sat mic numit Castri, a fost cumpĕrat dela guvernul grecesc de Statele-Unite cu 80.000 dolari. Profesorul Norton dela universitatea din Havard a fost trimis ca să facă săpături la Delphi, satul Castri va fi mutat din locul lui, pentru-că templul sta chiar pe locul unde stă acum satul.

*

Sfîrșitul lumii. Redactorul unui mare organ bisericesc, „*Christian Herald*“, preotul Baxter, a ținut Dumineca trecută în teatrul cel mare din Birmingham o prelegere despre sfîrșitul lumii. Scena era acoperită de cele mai grozave mirozenii, fel de fel de draci zugrăviți în cele mai caraghioase posiții, câți smei și bălauri în lume, toți erau adunați pe scenă, tablourile erau pline de motive îngrozi-

---

'l-a impins la alte motive neobicĭnuite și necunoscute. El a zugrăvit mai bucuros istoria unui Galyus, unei Cydippe și altele de acestе; adi nici nu mai putem să ghicim ce au înființat ele. (Va urma.)

Muncitorul dela calea ferată.
Novelă finlandică.

Traducere de **Ioan Popovici.**

(Urmare și fine.)

„Nu mai puteam sta acolo, plecai acasă. În curênd înțelesei, că oficialul ar fi întrat la părinții Hennei. Aceasta mĕ irită, încât tremuram din tot trupul. În fine mĕ mai liniștii, încredințând soartea mea bunătății lui D-deu și credinței Hennei. În diua următoare înțelegênd, că oficialul a plecat, mĕ dusei la Henna. Îmi era sete să o vĕd și să-'i vorbesc. Purtarea ei a fost oare-cum fricoasă, par'că nu se mai încredea ca altă-dată în vorbele mele.“

„Ah, dragă“, — disei eu, — „grea îmi este vieața. Spune-'mi iubirea și credința ta mĕ fericesc ca și până acum?“

„Dar' n'a fost nimic hotărît. A fost totul numai o glumă. Și îți spun acum, că tot nu s'ar fi făcut nimic.“

„Așadar' te-a momit acest oficial? Țineam iubirea ta de vecĭnică. Aceste sûnt făgăduințele tale? De n'aș vorbì eu cu tine, de n'aș audì cu urechile mele, nici n'aș crede.“

„Oficial! Nu vorbì atât de nesocotit, Rikki. Tu nu ești. Și apoi ce vieață m'ar fi așteptat la tine? Cine poate trăì mai bine și nu vrea e un prost. Noi am gătat-o, Rikki, nu ne mai leagă nimic și nici nu vreau să mai vorbesc despre astfel de lucruri.“

„Așa vorbì ea plină de îngâmfare, apoi părăsì chilia.

„Îmărmurisem. Plângea inima în mine. Vĕdui că trebue să plec. Gândurile îmi erau atât de încâlcite, încât credeam că 'mi-am perdut mintea. Încetul cu încetul îmi venii în fire și par'că tot audiam cuvintele: „N'a fost nimic hotărît, a fost totul numai o glumă, tu nu ești oficial, noi n'avem nimic unul cu altul.“ Într'o fugă ajunsei acasă. Mĕ aruncai pe pat. Somnul nu se prindea de ochii mei și inima par'că îmi săria din piept.

„Dimineața eram altul. Tatăl meu ședea la masă și spunea fiecăruia ce are să lucre.“

„Rikki, tu te duci la moară, făina acuși ni-se gată, ia cinci meți de grâu.“

„Toți ne puserăm la masă, eu însĕ nu puteam mânca nimic.

„Am prins caii și am plecat. Dus pe gânduri, nu mai sciam nimic de mine. Îmi era tot una, ori de merg caii în fugă ori în pas, lăsasem frênele slobode. D-deu scie cât voiu fi fost în acea stare, căci mie nu-'mi rĕsuna decât: „Tu nu ești oficial, și pe noi nu ne mai leagă nimic“, când un glas prietenos mĕ trezì din amorțeală: „Ei, Rikki, unde te duci?“

„Era un cunoscut dintr'un sat vecin.

„Abia atunci observai, că am apucat pe alt drum.

„O jumĕtate de postă perdusem; dar' caii iuți, loviți des cu biciul, mĕ duseră în grabă la moară. Dădui la măcinat și tocmii un om să ducă caii și trăsura acasă; ear' eu îmi aruncai traista în spate, luai bĕțul în mână și plecai ca urma să 'mi-se peardă, departe de locul nascerii mele, de părinții mei, de prietenii și cunoscuții mei, departe, departe ca să nu-'i mai vĕd nici-odată.“

El se întoarse, din ochii lui curgeau lacrimi, și nu voia să-'l vĕd plângênd. Se șterse la ochi, se mai liniștì și dise:

„Aceasta e tot ce pot să-'ți spun din vieața mea.“

„Eu cred“, disei, „că d-ta te amăresci prea mult și te svîrcolesci în prea mari dureri pentru aceea, care 'și-a uitat atât de repede de prietenul copilăriei ei, de făgăduințele și de logodirea ei. Cea mai bună și cea mai dreaptă rĕsplată a ei este disprețul.“

„Eu însĕ nu o voiu uita-o nici-odată, nici-odată. Ea a fost atât de drăgălașă, atât de bună, însĕ a căduț jertfa ispitei. Cum să o pot uita?“

„Dar' nu stă lumea într'o singură fată. Poți să-'ți alegi alta.“

„Ah, nu o dice aceasta. Nu pot să-'mi aleg alta; am numai o inimă, și aceea 'i-am dat-o; nu mai pot iubì pe alta.“

„Dar' ce-'ți folosesce că te cătrănesci atâta, când ea e a altuia, nu mai este nici o nădejde.“

„Da, nici o nădejde nu mai am. Și ar fi grozav dacă ar afla ai mei în ce stare mĕ aflu. Apoi Henna nu s'a măritat“.

„Cum? N'a luat-o oficialul?“

„Nu, am aflat mai târdiu că nu“.

„Ce, a fost atât de blăstĕmat, încât a sedus o fată nevinovată“, — întrebai eu aprins.

„Nu vreau ca cineva să gândească rĕu despre ea. O cunosc destul de bine e o fată înțeleaptă, evlavioasă. N'a sedus-o și nici nu o poate seduce nimenea, a fost numai amăgită.“

„Cum amăgită?“

„Da! Oficialul, prindênd veste de fuga mea, a făcut ca lucrul să rĕmână baltă. Ear' Henna e tot atât de curată și de nevinovată ca și mai nainte, despre asta nu mĕ îndoesc. Și eu cred, că de atunci și ea ca și mine n'a mai avut dile bune.“

„Apoi lucrurile stau bine, d-ta te poți întoarce acasă, te poți împăca cu ea și să . . . .“

„Nu, nici-odată, nici-odată. Inima ei nu mai este toată a mea, dar' eu totuși nu o voiu uita-o. Ce a fost a trecut. Nu pot să-'i mai dau încă odată inima și nu pot schimba lucrurile, ori-cât de grea fie povara durerilor mele“.

„Nu găsesci vre-un mijloc de alinare, de scăpare?“

„Nu, nici unul“.

„'I-ai scris vre-odată?“

„Am scris vre-o câteva epistole, dar' nu 'i-am trimis nici una“.

„Pentru-ce?“

„Nu puteam să-'i scriu cum aș fi dorit. N'am putut să-'i spun ce am simțit în inima mea“.

„Nu m'ai lăsa să cetesc măcar una din ele?“ — îl rugai eu.

„Sûnt atât de rĕu compuse, încât îmi e rușine. Dar' d-tale nu-'ți pot refusa nimica. Aici e cea din urmă“, — dise el înroșindu-se.

„Te rog foarte, lasă-'mi-o mie ca un suvenir dela d-ta“.

„Bucuros, dar' ce vrei d-ta să faci cu ea, nu e vrednică de nimic . . .“

Epistola suna:

„Mĕ iartă că îndrăsnesc să-'ți scriu.

„Nici-odată n'am crețut, că legăturile, care ne uniau, se pot rupe atât de ușor. Îți mai aduci tu aminte de acele legături sfinte, de acele făgăduințe și jurăminte, pe care le-am făcut înaintea noastră și înaintea lui D-deu. Ne-am jurat iubire și credință vecĭnică, dar' ambițiunea te-a orbit, a ispitit inima ta curată și nevinovată și ai călcat toate jurămintele. Însĕ vaiție, tu ai sdrobit și inima unui om. Nu se mai potrivesc cu tine cuvintele, pe care Domnul le-a dis poporului seu: „Te iau de nevastă în bucurie“, — de aceea să rĕmână toate așa precum sûnt. Eu încă nu te pot uita. Într'adevĕr căsătoria arată relațiunile în care stau inimile cu cerescul lor mire. Temeiul e credința și iubirea, ca și în căsătorie. Lipsind aceste, neîncrederea sgudue fericirea și o prăpastie se deschide între bărbat și soție. Urmarea, este desbinarea în vieața lor și sfîrșitul o vieață ferită, retrasă, lipsită de ori-ce farmec. Nu mai trăesc unul pentru altul. O alipire adevĕrată, o dragoste nemărginită, o credință nesguduită sûnt condițiile unei căsătorii fericite. Dumnedeu își revarsă darul asupra lor și norii întunecoși ai necredinței, isvorul tuturor relelor, dispar. O astfel de căsătorie noi nu putem avè și mai înțelepțesce este a ne supune lui Dumnedeu.

„Rikki“.

„D-ta ai scris mai multe în felul acesteia“, — întrebai eu, după-ce am cetit epistola cu glas tare.

„Da, multe. Însĕ toate seci“, — dise el înroșindu-se și scoțind un caiet gros.

„Vrei să 'mi-le dai toate mie?“

„Nu, D-ne păzesce, sûnt atât de . . . . . de proaste, încât nu 'ți-le pot da“.

„Atunci ai cântat unele versuri. Abunăseamă le-ai cetit în vre-o carte“.

„Nu, cum să poți cetì în cărți astfel de secături“.

* * *

Câteva dile în urmă 'mi-se anunță într'o dimineață, că un om ar dorì să-'mi vorbească. Mĕ sculai repede și mĕ îmbrăcai; deschisei ușa și vĕdui pe Rikki, cu dĕsagii în spate și cu o bâtă nodoroasă în mână.

toare, pentru-ca sĕ producă spaimă şi cutremur în privitori. Teatrul era îndesuit de lume. După teoriile lui Baxter, lumea va perì la anul 1901. Până atunci însĕ se vor întêmpla multe minuni în lume, Austria va perde ţerile dela Dunăre, Anglia va perde Irlanda şi India. Şi aceste toate le arată Baxter cu biblia.

Statutele
reuniunii din comitatul Sibiiului
pentru
ajutorarea arestanţilor.

(Urmare.)

X.

Oficialii reuniunii.

§. 17.

Oficialii reuniunii sûnt:

preşedintele,
vice-preşedintele,
secretarul.
cassarul,
controlorul şi
economul.

Pe preşedinte îl alege adunarea generală, ear' pe vice-preşedintele, secretarul, cassarul, controlorul şi economul, îi alege comitetul de direcţiune din sinul seu pe trei ani cu maioritatea absolută a voturilor.

Oficialii nu pot pretinde nici o remuneraţiune, dar' adunarea generală poate sĕ votezc — conform venitului şi stării favorabile a reuniunii — oficialilor singuratici onorare corĕspunḑĕtoare.

XI.

Drepturile şi datorinţele oficialilor reuniunii.

Preşedintele.

§. 18.

Preşedintele representă reuniunea înaintea oficiilor publice şi faţă cu persoanele ce stau afară de reuniune; convoacă adunarea generală şi şedinţele lunare, eventual extraordinare, ale comitetului de direcţiune şi de regulă presidează în aceste.

Execută conclusele comitetului de direcţiune, şi pe basa concluselor acestuia asemnează toate erogatele.

În casuri urgente, — în speranţa aprobării ulterioare a comitetului de direcţiune, — face dispositiuni pentru ajutorarea unor eliberaţi ori pentru resolvirea altor cestiuni ce nu sufer amânare.

Erogatele de acest soiu însĕ nu pot trece la lună preste suma de fl. 30.

Poate ori-când controla registrele, scrisorile şi cassa.

Are dreptul de a substituì interimal pe ori-care oficial al reuniunii în cas de împedecare; tot asemenea are drept a suspenda din oficiu pe oficiali, ear' despre aceste e dator a raporta la proxima şedinţă a comitetului de direcţiune.

Preşedintele, în conţelegere cu economul, dispune de servitorul reuniunii, îl primesce în serviciu şi îl dimite. (§. 28.)

Fiind preşedintele împedecat, îl înlocuesce vice-preşedintele, ear' fiind împedecat acesta, un membru designat prin comitetul de direcţiune.

Preşedintele — cu învoirea comitetulni de direcţiune — poate încredinţa o parte a agendelor sale permanent vice-preşedintelui. Afară de aceasta e în drept a reclama la împlinirea chiemării sale sucursul comitetului de direcţiune şi al ori-cărui membru al reuniunii.

Vice-preşedintele.

§. 19.

Vice-preşedintele înlocuesce pe preşedinte în cas de împedecare în întregul cerc de activitate al acestuia şi îndeplinesce acea parte a agendelor presidiale, care 'i-le-a încredinţat preşedintele cu învoirea comitetului de direcţiune.

Secretarul.

§. 20.

Secretarul redigiază procesele verbale ale adunărilor generale şi ale şedinţelor comitetului de direcţiune, precum şi ori-ce fel de acte ale reuniunii, şi resolvă conform îndrumării preşedintelui toate exibitele.

Redigiază învitările pentru adunări şi poartă întreaga corespondenţă a reuniunii.

E păzitorul sigilului reuniunii. Toate registrele şi actele reuniunii stau sub ingrijirea lui.

E supus imediat preşedintelui şi are a se conforma îndrumărilor acestuia.

(Va urma.)

„Bună-dimineaţa“ — ḑise el — „mĕ iartă c'am venit aşa de dimineaţă, dar' am vrut ca sĕ mai vorbesc odată cu d-ta . . . .“

„Bucuros. Poftim ocupă loc. Dar' cum vĕd, te-ai pregătit de drum?“

„Da, plec de aici“.

„Abună-seamă acasă“.

„Nu, mai departe, tot mai departe de patrie. 'Mi-am deschis inima prea mult şi mĕ tem. Am voit sĕ-'mi iau rĕmas bun dela d-ta şi te rog, nu spune nimĕnui nimic, căci 'mi-s'ar mai mărì durerea.

„Dumneḑeu sĕ-'ţi rĕsplătească, ai fos atâ de bun . . . . .“

Îmi strînse mâna cu căldură şi lacrimi isvorîră din ochii lui, apoi — plecà . . . . .

Îl însoţii o bună bucată de drum.

Pretutindenea era tăcere şi nici frunḑa nu se clătina. Faptul rĕsăririi învĕluia orşul dinaintea noastră în raḑe aurii. Nici un om nu se zăria; paserile ciripind înveseliau natura şi ca un suspin dureros se auḑiadin când în când murmurul unui părăuaş din apropiere. Fără a ḑice o vorbă, meream înainte pe calea rourată, inimile noastre erau pline, căci ne înţelegeam.

Venì vremea ca eu sĕ mĕ întorc. Îmi strînse încă odată mâna cu mai mult căldură şi plecà fără a putè ḑice o vorbă. Eu stătui în loc şi mĕ uitaiu după el, până-ce 'mi-se perdù din vedere. În momentu când se perdea din zarea vederii mele, rĕsuna până la mine un cântec.

Ascultai şi înţelesei bine cuvinte:

Gându-'mi sboară mereu la tine,
Iubito, de ce? de ce fugi de mine!...

Ear' echo repeta: de ce fugi de mine?!

VARIETĂŢI.

(O catastrofă la un bal.) La un bal dat în Reims la unul dintre fruntaşi, au luat foc perdelele dela fereastră. Focul s'a lăţit foarte repede, şi într'o clipă tot salonul nu era decât un fum. Oaspeţii, în numér de 178, aparţinênd societăţii alese din Reims, se îngrămădiră cu toţii înspăimântaţi unde era ieşirea, se înţepeniră câtva timp, neputênd nici pompierii sĕ între. Mai mulţi oameni sûnt grav răniţi; o femeie a fost strivită, din care causă a şi murit. A doua ḑi printre ruinele salonului de dans s'a găsit un musicant prefăcut în cărbune.

(Cea mai mare cafenea). Cea mai mare cafenea din lume e de sigur aceea care s'a deschis în luna trecută în Melbourn (America). Această cafenea e de o întindere colosală şi are cinci caturi, fiecare înalt de preste şepte metri. Construirea ei a costat 2 milioane şi jumĕtate, şi aşa mulţi muşterii au năvălit în noua clădire, încât 80 de cafenele au dat faliment preste o sĕptĕmână.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 18 Februarie n. După rĕspunsurile aspre ale ministrului-president Tisza şi ministrului de justiţie Fabinyi în contra insinuaţiunilor lui György, care a acusat pe guvern de violare de drept, casa deputaţilor a hotărît, ca raportul preşedintelui sĕ se predee comisiunii de imunitate fără motivare şi fără instrucţiune, spre a-'şi da părerea asupra lui. La §-ul 14 a vorbit Helfy.

Paris, 18 Februarie n. Meline a primit formarea cabinetului. Freycinet va fi ministru de externe şi Billot de rĕsboiu.

Roma, 18 Februarie n. Mişcările lucrătorilor iau dimensiuni tot mai mari. În mai multe locuri au fost ciocniri sângeroase.

SERVICIUL TELEGRAFIC
al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 19 Februarie n. Casa deputaţilor. Ministrul de honveḑi a presentat proiectul de lege pentru amânarea asentărilor din estimp. Deputatul săsesc Filtsch a accentuat, că au ajuns lucrurile acolo, încât şi Saşii se vĕd necesitaţi a întra cu votul lor pentru constituţia ungară şi limba maghiară. El primesce §-ul 14 cu amendamentul lui Tisza. Orbán (stânga extremă) vorbesce contra §-lui şi este provocat la ordine decătră president. Zay (opositia moderată) salută cu satisfacţiune parlamentul, care ţine la constituţie. El polemisează cu Tisza, care s'a încercat sĕ atace constituţia.

Viena, 19 Februarie n. Maiestatea Sa a iertat restul pedepsei de închisoare la 115 condamnaţi, le-a redus-o la 11 şi le-a uşurat-o la 69 prin aceea, că le-a iertat ḑilele de post.

Paris, 19 Februarie n. Se crede, că Carnot va chiema astăḑi pe Freycinet sau pe Goblet pentru a-'i încredinţa cu formarea cabinetului. Se ḑice, că cel dintêiu are deja gata o combinaţie de ministri. Deputatul republican Mellot a adresat lui Boulanger o scrisoare, în care declară, că-'i primesce programul şi 'i-se alătură. Meline n'a putut forma un cabinet de concentrare republicană şi a renunţat la mandatul de a forma cabinetul.

Bibliografie.

„Familia“. Anul XXV. Nr. 6. Cuprinde: Neghiniţă, poveste de Dela Vrancea. — Ce-'mi pasă? poesie de V. B. Muntenescu. — Orfanul, schiţă, de Aurel C. Domşa. — Inelul Mariei Stuart, novelă, tradusă de Letiţia Medan. — Poesii poporale din cottul Solnoc-Dobâca, culese de Laura Veturia Mureşan. — Cugetări, de Sofia Vlad Radulescu. — Corurile vocale din popor, de G. Crĕciunescu. — Familia Ghica. — Literatură şi artă. — Teatru şi musică. — Ce e nou? — Ilustraţiune: Locuitorii mării.

„Amicul Familiei“. Anul XIII., Nr. 4. Cuprinde: Ioan Fekete-Negrutiu. (Urmare.) — Influenţa mândriei, novelă de Paulina C. Z. Rovinar. (Urmare.) — Cotilonul, de P. I. — Amintiri din revoluţia anului 1848 în Ardeal, povestite de Maria Siutiu. (Urmare.) — Diverse. — Glume. — Ilustraţiune: În toiul petrecerii.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitaţiuni:

— 4 Aprilie st. n. a. c. imobilele Mariei Aldea decătră tribunalul reg. din Mureş-Oşorheiu.

— 3 Martie st. n. a. c. imobilele lui Francisc Hartman decătră tribunalul reg. din Dej.

— 7 Martie st. n. a. c. imobilele lui Andreiu Daráczy decătră trib. reg. din Sătmarnemeti.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de ḑile:

— la rĕmasul după Nistor Receu (din Apoldul-sup.), Daniil Melţer şi Catalina Krausz născ. Schieb la trib. reg. din Sibiiu;

— la rĕmasul după Maria Fodor născ. Vese (din Surduc) la trib. reg. din Oradeamare;

— la rĕmasul după George Müller (din Seleuşul-mare) la judecătoria cerc. din Sighişoara.

Citaţiuni:

— Susana Miklós căs. George Fodor, a cărei ubicaţiune e necunoscută, se provoacă a se înfăţişa în restimp de un an la trib. reg. din Turda.

— Henric Schwartz, a cărui ubicaţiune e necunoscută, se provoacă a se înfăţişa la 28 Februarie n. c. la judecătoria cercuală din Cubinul-inferior.

— Anişca Ardelean, a cărei ubicaţiune e necunoscută, se provoacă a se înfăţişa la 21 Martie n. c. la tribun. reg. din Zĕlău.

Concursuri în provincià:

— Contra Iuliu Samek în Canija-mare. Cncrs. cms. Ludovic Erdődy; massa crt. Francisc Benczik. Term. de ins. 1 Aprilie, procd. de licuid. 15 Aprilie n. c.

— Contra Bertalan Kiss în Baia-mare. Conc. cms. Carol Visky; massa crt. B. Markovics. Term. de ins. 11 Martie; procd. de licuid. 11 Aprilie n. c.

Post vacant:

— Un post de practicant în drept cu diurnă la judecătoria cerc. din Mediaş. — A se adresa în două sĕptĕmâni la autorităţile competente.

Călindarul ḑilei.

8/20 Februarie.

Iulian: Teodor.
Gregorian: Eleutera.

Soarele: rĕsare 7.0, apune 5.29.

Buletin meteorologic.

Sibiiu, 19 Februarie, 6 oare dimineaţa.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.1)		Temperatura după Celsius	Maximul şi minimul de temperatură		— Direcţia vêntului
Observată	Diferenţa din preḑiuă				
732.3	+0.9	—5.9	—0.1	—6.8	NO

Din ţeară, 17 Februarie, 7 oare dimineaţa.

Staţiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vêntul	
			direcţia	tăria
Budapesta . .	764	— 4.0	NV	2
Sătmar . . .	766	—12.0	N	1
Cluj	767	—10.8	V	2
Orşova . . .	766	— 2.8	S	1
Timişoara . . .	766	— 6.5	—	—
Arad	769	—10.0	NV	3
Panciova . . .	765	— 5.0	SO	1

Sosiţi în Sibiiu.

La 19 Februarie n.

Hotel „Neurihrer“. Dajbukát, advocat din Mureş-Oşorheiu; Stern, Rosner, din Budapesta; Binder din Viena, comercianţi; Horovitz, proprietar din Cluj.

„Hotel Melzer“. Marinoiu, Szigzai, Mihály, Mocanu, toţi economi; Docanu, econom din Piteşti; Fuchs, protonotar din Făgăraş; Maurer, jude cerc. din Mediaş. Iuliu Dan, protopop din Făgăraş.

Hotel „Împĕratul Romanilor“. Bányasi, sublocotenent din Elisabetopol; Ioan Murĕşan, proprietar din Vereşmort.

Economie.

Imbunătăţirea rasei vitelor. Cetim în „Revista agricolă“ din Craiova:

Avem astăḑi 4,500.000 de oi în ţeară. Nu scim încă câte se găsesc, care sĕ aparţină rasei ţigaia. Este constatat însĕ, că lâna ţigaiei este bunicică. Dacă am încrucişa oaia ţigaiă cu berbeci aleşi din rasa rambouillet, lâna produsă de individii ieşiţi din această încrucişare ar da o lână mai fină, care s'ar putè vinde cu cel puţin 20 de bani mai mult la chilogram. Sĕ presupunem, că din 4,500.000 de oi, 2,000.000 sûnt de rasa ţigaia. Sĕ admitem asemenea, că o oaie dă 2 chilograme de lână. Chilogramul de lână nespĕlată se vinde astăḑi cu 1 leu şi 20 bani. Două milioane de oi ar da 4 milioane de chilograme de lână, à 1 leu şi 20 bani: ar face 4,800.000 lei. Preţul chilogramului fiind cu 20 de bani mai mult, adecă 1 leu şi 40 de bani, lâna după 2 milioane de oi ar aduce 5.600,000 lei, adecă cu 800.000 de lei mai mult. Această sumă credem că este destul de mare, pentru-ca sĕ ne îndemne sĕ nobilităm rasa oilor noastre ţigaie prin importarea berbecilor rambouillet.

Am fi dar' de părere, ca primul pas ce 'l-am face pentru îmbunătăţirea rasei oilor sĕ fie construirea de grajduri pentru adăpostirea lor în timpul iernii, mai cu seamă pentru rasa ţigaiei, şi cu mai mare cuvênt, dacă se vor face încrucişări cu rasa de rambouillet. Afară de aceasta ar fi bine, ca oile destinate pentru producţiunea lânei sĕ nu se mulgă; însĕ recunoascem, că cu greu ar putè prinde rădĕcină la noi. În Germania, Elveţia, Olanda etc. fabricarea brânḑei din lapte de oaie a ieşit cu totul din modă. Într'adevĕr, dacă vacile noastre ar da laptele, pe care îl dau vacile de Olanda şi Elveţia, de sigur că ar fi de preferat; deocamdată însĕ o asemenea modificare nu-'şi are locul la noi.

O bună mĕsură pentru propagarea raselor de animale, pentru nobilitarea lor, precum şi pentru experienţe zootechnice în ceea-ce privesce selecţiunea, încrucişarea, metodul de crescere, modul de întreţinere şi nutrire, mĕsură care ar servì în acelaşi timp pentru instrucţiunea elevilor şcoalelor de agricultură ar fi: Înfiinţarea grădinii zootechnice. Această instituţiune a dat mai cu seamă în Germania resultatele cele mai satisfăcĕtoare.

O parte din această sciinţă se ocupă cu economia naţională şi rurală, cu administraţia; ear' ceealaltă parte cuprinde zootechnia, care are de basă cunoscinţele de anatomie, fisiologie şi zoologie, spre a arĕta precât putem atinge scopul urmărit de economia rurală.

Zootechnia cuprinde mai ântêiu de toate sciinţele raselor.

Înfiinţarea de tîrguri este o încuragiare pentru producţiunea vitelor, precum ocoalele de rîmători dela Severin dovedesc chiar de pe acum, cât de însemnate sûnt pentru comerciul ţerii cu rîmători. Tîrgul dela Constanţa face un început de asemenea fel pentru vitele cornute.

Instituirea exposiţiunilor de vite (tauri, boi, vaci, viţei, berbeci, oi) ar fi asemenea de mult folos pentru încuragiarea acestei ramuri de producţiune.

Cu modul acesta crescĕtorii de vite vor pune mai multă atenţiune în ceea-ce privesce crescerea, nutrirea şi îngrijirea vitelor; vor construì grajduri, vor cultiva plante de nutreţ, vor îngrăşa islazurile, le vor drena şi iriga.

O lege, care sĕ îndatorească pe ţerani sĕ nu înjuge vitele prea de timpuriu, sĕ interḑică împărechierea indivizilor neapţi pentru reproducţiune, este, credem, o mĕsură neapĕrat trebuincioasă.

Timpul de începere şi terminare în ceeace privesce împărechierea sĕ fie fixat şi urmat cu exactitate. Oi şi vaci se ţin pentru reproducţiune până cad, adecă până când devin slabe şi bĕtrâne.

Taurii şi berbecii sûnt întrebuinţaţi ca reproducĕtori, sau mai bine ḑis, lăsaţi în cireḑi şi turme, până nu mai vor singuri ca sĕ meargă. Această stare de barbarism trebue schimbată şi oprită prin lege.

Un berbec de doi ani poate fi bun de reproducĕtor şi întrebuinţat cu profit 3 ani; cu bună hrană şi îngrijire cel mult 4 ani. Oaia asemenea nu trebue păstrată pentru fĕtat decât până la al şeselea an cel mult. Am constatat, că sûnt chiar proprietari mari, care pretind şi isbutesc de a avè miei de două-ori pe an!

Taurii pot fi întrebuinţaţi pentru reproducţiune cu mĕsură la vîrsta de 1 an şi 9 luni, ear' la vîrsta de 2 ani deplin pot fi întrebuinţaţi cu desĕvîrşire. Sûnt unele rase, care se desvoaltă mai târḑiu, atunci taurul nu se poate întrebuinţa decât după-ce a trecut de 2 ani. Junincile asemenea trebue lăsate mai ântêiu sĕ se desvoalte bine, şi apoi la vîrsta de 1 an şi 9 luni până la 2 ani pot fi date la taur.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 16 Febr. 1889.

Sĕmenţe	Qualitatea per Hect.	Preţul per 100 chilogr. dela	Preţul per 100 chilogr. până	Qualitatea per Hect.	Preţul per 100 chilog. dela	Preţul per 100 chilog. până
Grâu						
Bănăţenesc, nou	—	—	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	7.35	7.55	—	—	—
Grâu de Pesta	—	7.35	7.55	—	—	—
Grâu de Alba-regală	—	7 35	7 55	—	—	—
Grâu de Bácska	—	7.35	7 55	—	—	—
Unguresc de Nord	—	7 20	7 45	--	—	—

Sĕmenţe, vechi ori noue	Soiul	Qualitatea per Hect.	Preţul per 100 chilogr. dela	Preţul per 100 chilogr. până
Sĕcară		70—72	5.60	5.90
Orz	Nutreţ	60—62	5 60	5 90
„	de vinars	62—64	6.15	7.—
„	de bere	64—66	7 35	8 50
Ovĕs	—	39—41	5.25	5.05
Cucuruz (porumb)	bănăţ.	75	4.70	4.77
„	de alt soiu	73	4.70	4.75
„	„	—	—	—
Hrişcă	„	—	5.40	5.75

Marfă pe termin.			Bani per 100 chilogr.		Marfă per 100 chilogr.	
	Grâu	de primă.		7.32		7.33
	„	de toam.		7.50		7 51
	Cucuruz	Iul. Aug.		—		—
	„	Maiu-Iun.		5.05		5.07
	Ovĕs	de toam.		—		—
		de primă.		5.28		5 29

Producte diverse		Soiu	Cursul dela	Cursul până
Preţul pe 100 chilograme.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească	54.—	66.—
	„	franceză	—	—
	„	italiană	—	—
	„	roşie	52.—	62.—
	Oleu de rap.	rafinat	37.—	37.50
	Oleu de in		—	—
	Uns. de porc	dela Pesta	58.75	60.—
	„	dela ţeară	—	—
	Slănină	svêntată	51.—	51.50
	„	afumată	56.—	57.—
	Sĕu		33.50	34 50
	Prune	din Bosnia, în buţi	—	—
	„	din Sêrbia, în saci	10 25	18 25
	Lictar	slavon, nou	16.50	16.75
	„	bănăţenesc	16.—	16.25
	Nuci	din Ungaria	— —	— —
	Gogoşi	unguresci	—	—
	„	sêrbesci	— —	—.—
	Miere	brută	29 50	30 —
	„	galbină străcurată	33 —	34.—
	Ceară	de Rosenau	115.	117.
	Spirt	brut	14.—	15.—
	„	Drojdiuţe de spirt	18.50	19.—

Cursul pieţei din Sibiiu.

din 19 Februarie st. n. 1889.

Hârtie-monetă română . .	Cump.	9.30	vênd.	9.35
Lire turcesci	„	10.75	„	10.85
Imperiali	„	9.75	„	9.85
Ruble rusesci	„	1.26	„	1.28

Bursa de Budapesta

din 16 Februarie st. n. 1889.

Rentă de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	101.45
„ „ hârtie „ 5%	94.10
Împrumutul căilor ferate ung.	145 75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	115.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.	104.75
„ „ „ cu cl. de sortare	104.75
„ „ bănăţene-timişene	104 75
„ „ „ cu cl. de sortare	104.75
„ „ transilvane	104.75
„ „ croato-slavone	104.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99 50
Împrumut cu premiu ung.	137.50
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin	125.50
Renta de hârtie austriacă	83 25
„ „ argint austriacă	83.75
„ „ aur austriacă	111.—
Losurile austr. din 1860	140.50
Acţiunile băncei austro-ungare	883.—
„ „ de credit ung.	314.50
„ „ „ „ austr.	312.50
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. şi economii „Albina“	102.—
Argintul	—.—
Galbeni împĕrătesci	5.63
Napoleon-d'ori	9.57
Mărci 100 imp. germane	59.25
Londra 10 Livres sterlingi	121.25

Bursa de Viena

din 16 Februarie st. n. 1889.

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	101 30
„ „ hârtie „ 5%	94.10
Împrumutul căilor ferate ung.	145.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.70
Bonuri rurale ung.	104.75
„ „ „ cu cl. de sortare	104.75
„ „ bănăţene-timişene	104.75
Bonuri rurale „ cu cl. de sortare	104.75
„ „ transilvane	104.75
„ „ croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.70
Împrumut cu premiu ung.	137.50
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin	125.60
Rentă de hârtie austriacă	83.30
„ „ argint austriacă	83 80
„ „ aur austriacă	111.30
Losuri austr. din 1860	140.50
Acţiunile băncii austro-ungare	884.—
„ „ de credit ung.	313.50
„ „ „ „ austr.	311.60
Argintul	—.—
Galbeni împĕrătesci	5.68
Napoleon-d'ori	9.59
Mărci 100 imp. germane	59.30
Londra 10 Livres sterlingi	121.35

Bursa de Bucuresci.

16 Februarie. — 4 oare p. m.	Cassa	Ultim
Renta rom. per 1875 5%	97.3/4	—.—
Renta română amort. 5%	97.1/2	—.—
„ (Schuldverschreib.)	—.—	—.—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6%	—.—	—.—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	99 —	—.—
Împrumutul Municipal 5%	86.1/2	—.—
Scrisuri func. rurale 7%	103.1/2	—.—
Scrisuri func. rurale 5%	96.—	—.—
Idem urbane 7%	104 —	—.—
„ 6%	103 —	—.—
„ 5%	93.—	—.—
Banca Naţ. (500 lei vĕrs. într.)	—.—	—.—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vĕrs.)	— —	—.—
Soc. de Asig. Naţ. (200 lei vĕrs.)	—.—	—.—
S. cred. mob. r. (250 lei vĕrs.)	—.—	—.—
Soc. r. de con. (250 lei vĕrs.)	—.—	— —
Oblig. Casei Pensiunilor	—.—	—.—
Agio	1 85	—.—
Schimb		
Londra 3 luni	—.—	—.—
„ cek	—.—	—.—
Paris 3 luni	—.—	—.—
„ cek	—.—	—.—
Berlin 3 luni	—.—	—.—
„ cek	—.—	—.—
Viena	—.—	—.—
„	—.—	—.—
Agio	—.—	—.—

Redactor responsabil: **Septimiu Albini.**

Anunț. [676] 4—6

În cancelaria subscrisului se primesce un scriitor notarial vĕrsat în purtarea cancelariei, dexter în toate ramurile și cu moral bun, pentru salarul lunar de 20 fl., prelûngă vipt și locuință afară de spĕlătură; îmbunătățirea salarului depinde dela respectivul.

Se cere cunoscința limbii române, maghiare perfect și ceva germane. Nu strică și cunoscința unei limbi slavice.

Reșița-rom., 10 Febr. 1889.

August Gontean,
notar cercual

INSTITUTUL TIPOGRAFIC DIN SIBIIU
recomandă:
Articlul de lege XXI. din anul 1886,
DESPRE JURISDICȚIUNI,
și articlul de lege XXIII. din anul 1886,
DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.
Cu explicațiuni și notițe de orientare.
Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.
Ordonanțe ministeriale
pentru întroducerea legii comunale
(Art. XXII. din 1886.)
Prețul 12 cr. v. a.

Articlul de lege XXII. din anul 1886,
DESPRE COMUNE
Cu explicațiuni și notițe de orientare.
Prețul 40 cr. v. a.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC
recomandă ca foarte potrivit
CADOU DE SUVENIRE.

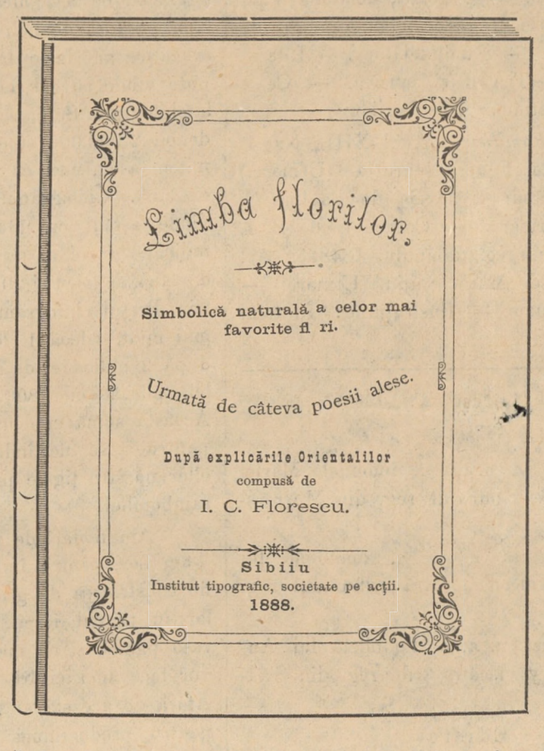

În legătură de pânză colorată, tabla titulului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

NB. Pentru trimiterea prin postă 5 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiiu
recomandă:
Comassările
de
IOAN CORNEA,
inginer diplomat.
Prețul unui exemplar **15 cr.** v. a.

DICȚIONAR
român-german și german-român
de
Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rĕșinari, asesor consistorial etc.
Revidat și complectat
de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagini.
Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.
Partea II. Germână-română.
1152 pagini.
Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la libraria lui
Alexandru Degenmann,
Bucuresci, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

[666] 5—50

Cancelaria Negruțiu
în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania
deschide abonament pe anul 1889
la

„Amicul Familiei.“ Diar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 di a lunei în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, novele, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și scientifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celoralalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte-o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor individilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e **4 fl.**, pentru România și străinătate **10 franci** — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Preotul Român.“ Diar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XV. — Apare în broșuri lunare câte de $2\frac{1}{2}$—$3\frac{1}{2}$ coale; și publică portretele și biografiile archiereilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia mulțime de predici pe Dumineci, sĕrbători și diverse ocasiuni, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și scientifice-literare; și în urmă tot soiul de amĕnunte și sciri cu preferența celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e **4 fl.**, — pentru România **10 franci** — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar.
Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere.

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românesci în vorbire și scriere, invederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet.) Broșura I., II. și III. Prețul broș. I., II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Merinde dela școală sau **învĕțături pentru popor,** culese din diarul unui școlar, de Dr. George Popa. — Opul acesta, pentru povĕțuirile lui valoroase, are sĕ ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre poporale. Dl autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un diar de școală ce 'și-'l făcuse ca elev de anul I. al școalei poporale superioare din Câmpeni, va sĕ dică precând era în al 4-lea an de școală. În acest diar se cuprind diferite impresiuni din copilărie, atât din școală, cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite povĕțuiri primite dela învĕțătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală religiune, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi de exemplu capitolul despre fumat, despre curățirea trupului etc, ar fi deajuns pentru a merita sĕ nu lipsească din nici o bibliotecă poporală românească. Opul cuprinde 289 pag. 8⁰. — Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzarul. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul perdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă originală. — Continuarea novelei: **„Idealul perdut“** — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fântâna dorului. Novelă poporală de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebue sĕ se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoară, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. regine României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și viorele, poesii poporale, culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau **Cloșca cu puii ei de aur.** Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca „Săteanului Român“. Cartea III., IV. Cuprind materii foarte interesante și amusante. Prețul la ambele 50 cr., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca „Familiei“. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amusante. Prețul 30 cr.

Colectă de recepte, din economie, industrie, comerciu și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30. cr.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasilie Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru școalele poporale, în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsĕud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mĕ uita. Colecțiune de versuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducĕtoare la propunerea calculării în școala poporală pentru învĕțători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cuvĕntări bisericesci la toate sĕrbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 24 coale 8⁰ mare, hârtie fină. — Numele d-lui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decât sĕ fie de lipsă a mai recomanda acest nou product al d-sale. Clerul român a învĕțat a-'i aprețui scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum prin întocmirea sa, avĕnd o notiță istorică la fiecare sĕrbătoare, care arată timpul întroducerii, fasele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sĕrbătoare. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 2 fl.

Cuvĕntări funebrale și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de preste 24 coale cuprinde: 8 cuvĕntări acomodate pentru ori-ce casuri ordinare de moarte întêmplate în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însĕ mai speciale de moarte, 4 la îmormêntarea oamenilor bĕtrâni, 5 la îmormêntarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o întroducere generală în iertăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela muiere; 2. — ale muierii dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fii; 4. — ale mamei dela fii; 5. — ale fiilor dela părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frații și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consângeni mai depărtați; 10 — dela consoți de aceeași ocupațiune; 11. dela binefăcĕtori, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvĕntări funebrale și iertăcuni lucrate amĕsurat tuturor cerințelor preoțimii fungente la casuri funebrale. — Prețul unui exemplar expedat franco e 2 fl.

Cuvĕntări bisericesci. Tomul III., scrise de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Dumineci și se extinde pe 12 coale 8⁰ mare. — Prețul unui exemplar expedat franco e 1 fl.

Orientul catolic sau **concordanțele tradițiunii,** în două limbi — română și latină, tractează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8⁰ mare. — Scrisă de Ioan Papiu. — Opul acesta a fost recensat favoritor și lăudat și de foile străine. — Prețul unui exemplar expedat franco e numai 1 fl. 50 cr.

Resultatele filosofiei sau cunoscințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod poporal de profesorul Dr. Iosif Frapporti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8⁰, e foarte acomodat ca premiu pentru cei-ce absolvă școala poporală, se vinde cu prețul numai de 50 cr. exemplarul expedat franco.

Manual catechetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Ratiu, fost profesor de sf. scriptură, catechetică și metodică în seminarul archidiecesan din Blaj, actualmente vicar archiepisopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatura catechetică română este o prelucrare liberă, schimbând unele aplicări practice cu altele recerute de relațiunile și lipsele băieților nostri, ear' ceremoniile bisericesci înlocuindu-le cu cele prescrise și usitate în bserica noastră română. În note se arată și procederea ce are sĕ o observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are sĕ fie un îndreptar în mâna catecheților, învĕțătorilor și a părinților la instructiunea religioasă-morală ce au sĕ o dee micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula aprobării preaven. ordinariat metropolitan din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8⁰, avĕnd mai multe poesii în text, — est 1 fl.

Omiliile celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Gurăde-aur la epistolele sfântului apostol Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 60 cr.

Dumnedeeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom, compusă din operele aceli sfânt părinte de Ioan Borosiu, paroch gr.-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 40 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar roșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în lux 2.50—2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 1 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl., 100 = 5 fl.

Visul Preasfintei Vergure Maria a Născĕtoarei de D-deu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar expedat franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 9 fl.

Epistolia J. N. Isus Christos. Prețul unui exemplar legat și expedat franco e 15 cr.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu“ în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.